

Υπερβολική ζέστη, καύσων: Καμμιὰ βολὰ τὸν Αὐγουστο κάνει γεροντόκαψες.

γεροντοκέλλι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κελλί.

Οἰκία ἢ δωμάτιον οἰκίας ἐνθα διαμένουν μόνον γέροντες ἢ γραῖαι: Γεροντοκέλλι εἶναι ἐδῶ μὴ γυρεύης πάστρα.

γεροντοκλέφτης ὁ, Πελοπν. (Αἰγ.) γεροντόκλεφτας Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) γεροντόκλεφτος Ἀστυπ. γιρουντόκλιφτους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κλέφτης.

Ὁ «κλέφτης», ὁ ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς γηραιὰν ἡλικίαν Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) || Ἀσμ.

Ἵς τὸ δρόμο πού πηγαίνουν καὶ Ἵς τῇ δεμοσά

παντήσαν ἓνα γέρο, γεροντόκλεφτα

Πάτρ. 2) Κλέπτης φυγοδικῶν, γηραλέος ἀλλ' εὖρωστος καὶ μεγαλόσωμος Ἀστυπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὰ αὐτὸς ἦτανε γεροντόκλεφτος καὶ τριγύριζε σὲ κείνα τὰ μέρη (ἐκ παρμυθ.) Ἀστυπ. Ἐνας γιρουντόκλιφτους Αἰτωλ.

γεροντοκλωνιάζω ἀμάρτ. γερονδοκλωνιάζω Κάρπ. Λέρ. Ρόδ. ἔρονδοκλωνιάζω Κάσ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. κλωνιάζω.

Γηράσκω καὶ ἀφίνω ἀπογόνους (ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὅποια ἡλικιούμενα ἀποκτοῦν νέους κλώνους) ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ γερονδοκλωνιάσῃ τὸ χρουσανδροῦνάκι μας, παιδιὰ παιδιῶν νὰ πιάσῃ Κάρπ.

Τ' ἀνδρόννομ βοὺ ἵνηκε νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ,

σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ ἔρονδοκλωνιάσῃ

Κάσ.

γεροντοκοιλιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοιλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοιλιά.

Κοιλιά γηραλέου ζώου: Μιὰ γοιλιά τοῦ βουδιῶ πήραμε, μὰ ἦτονε ἔροδοκοιλιά πρέπει καὶ δὲν ἐσθάρανε γαθόλου (ἐσθάρανε=ἔβρασε).

γεροντοκολιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκολιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κολιά.

Ἡ μεστή, σκληρὰ κολιά (=εἶδος σκολύμου): Εὐτὲς εἶναι ἔροδοκολιές! Τοῦ κόσμου τὰ ξύλα θὰ κάψῃς νὰ τσι μαερέψῃς. Δὲν εἶχεν ἄλλα χόρτα κ' ἤφερες τσι ἔροδοκολιές ἐτοῦτες;

γεροντοκομεῖο τό, Λεξ. Περίδ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. ἔροδοκομεῖο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὐσ. γεροντοκομεῖον.

Γεροκομεῖο 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ μὲ κάμετε θέτε νὰ πουλήσω τὰ πράματά μου νὰ σηκωθῶ νὰ πάω Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο (πράματα=κτηματικὴ περιουσία) Ἀπύρανθ. Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο τὸν ἐδιήσα, λέει, τὸ γαχοροζίζικο! αὐτόθ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθροῦποι, πὰ' ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται (ὅτινα=ὅταν, ἄν) αὐτόθ.

γεροντοκόμισμα τό, ἐνιαχ. ἔροδοκόμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεροντοκομῶ, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γεροντοκομίζω.

Τὸ γεροκόμισμα, ὁ βλ.: Μὰ εἶδα ἔροκόμισμα τοῦ καμε; Πρὶ ἔρας' ἐπέθανε. Μὰ νιὸς ἐδὰ εἶν' ἀκόμα δὲν εἶν' ἀκόμα τοῦ ἔροδοκομισμάτου!

γεροντοκομῶ Σίφν. Τῆν. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γεροδοκομῶ Κρήτ. (Νεάπ. Ρέθυμν.) γερονδοκομῶ Κῶς (Καρδάμ.) ἔροδοκομῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντοκομῶν Εὐβ. (Κουρ.) γεροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ Βυζαντ. ἀμάρτ. γεροντοκομῶ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βυζαντ. γεροντοκομικός καὶ τῶν Βυζαντ., πιθανότατα δὲ καὶ Ἑλληνιστ., γεροντοκομεῖον, γεροντοκόμος. Πβ. καὶ γεροκομῶ.

Γεροκομῶ 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ πατέρας μου γεροντοκομᾷ τοὺς γέρους γονιούς του Κουρ. Γὼ τὸν ἐγερονδοκομῆσα τόμ-πατέρα μ-μας Καρδάμ. Ἀχ Θέ μου, καὶ βέφε μας ἓνα γοπέλι νὰ μᾶσε γεροδοκομήσῃ Ρέθυμν. Ἦγραφε ὅλη δου τὴ βεριουσία Ἵς τὴν ἀνιριά δου, γιὰ νὰ τότε γεροδοκομήσῃ Νεάπ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθροῦποι, πὰ' ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται Ἀπύρανθ. Τὸν ἦπηρε γαί τὸν ἔροδοκόμῃσε γαί τσ' ἦγραφε δὴ βεριουσία δου αὐτόθ.

γεροντοκοπέλα ἡ, σύνθη. γεροδοκοπέλα Κύθηρ. κ.ά. γιρουντουκοπέλα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπέλα.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκοπελιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδοκοπελιά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπελιά.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκόπελο τό, ἀμάρτ. ἔροδοκόπελο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπέλι.

Ἀνὴρ προκεχωρημένης ἡλικίας παραμείνας ἄγαμος: Ἐροδοκόπελο ἔομαινε κ' εὐτὸς ὁ καμένος. Τώρα πιά δὲ ὑρεύγει. Ἐπαδρεύτησα δῶρα ἱὰ δὲ δυὸ-τρία ἔροδοκόπελα. Συνών. εἰς λ. γεροντογιός.

γεροντοκοπελούδα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοπελούδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κοπελούδα.

Γεροντοκοπέλα, ὁ βλ.: Ἀρέσουσί σου οἱ ἔροδοκοπελούδες. Ἐπόμενε γ' εὐτὴ κ' εἴνηκε ἔροδοκοπέλουδο. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοκόρη.

γεροντοκόπι τό, Τῆλ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κόπι, διὰ τὴν ὁποίαν βλ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245 κ.έξ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοβόσκι.

Γεροντομοίρι, ὁ βλ.: Τὸ ἀνῶι τό ἔχασε γιὰ γεροντοκόπι.

γεροντοκόρη ἡ, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γιρουντουκόρ' πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. γιρουντουκόρ' Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κόρη.

Κόρη εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρῆλθεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου κοιν.: Ὁ ἓνας τῆς μύριζε, ὁ ἄλλος τῆς βρώμαγε, ὥσπου ἔμεινε γεροντοκόρη κοιν. Πο-

